

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ

Гж1. 372/15

2. април 2015. године

Н о в и С а д

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Снежане Кеџман, председника већа, Драгане Штрбац и Љиљане Влајковић Смук, чланова већа, у правној ствари тужиље Р. Н. из Н. С., чији је пуномоћник З. Б., адвокат у Н.С., против тужене Р. С. – О. С. у Н.С., коју заступа Д. п., ради поништаја, одлучујући о жалбама тужиље и тужене против пресуде Основног суда у Новом Саду, посл.бр.П.1 1208/2014 од 2. фебруара 2015. године, на седници од 2. априла 2015. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ жалбе тужиље и тужене и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Основног суда у Новом Саду, посл.бр.П.1 1208/2014 од 2. фебруара 2015. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Новом Саду, посл.бр.П.1 1208/2014 од 2. фебруара 2015. године одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи као незаконито решење председнице О. с. у Н. С. бр.Су В -.-./.. од године о престанку права и обавеза тужиље по основу рада у О. с. у Н. С., да се обавезе тужена да тужиљу врати на рад, те да тужиљи надокнади трошкове поступка са законском затезном каматом од пресуђења па до исплате, све у року од 8 дана.

Одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужиља је изјавила жалбу побијајући је због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да овај суд побијану пресуду преиначи и усвоји тужбени захтев у целости или да је укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Против наведене пресуде жалбу је изјавила и тужена побијајући је у делу одлуке о трошковима поступка.

Испитујући првостепену пресуду сагласно одредби чл. 386 ЗПП-а, овај суд налази да жалбе нису основане.

Према утврђењу првостепеног суда, тужила је 2010. године изабрана за судију О. с. у Н. С..

В. с. с. је донео Одлуку о престанку судијске функције тужили бр. ...-...-...../...-... од године којом је одређено да тужили престаје судијска функција због трајног губитка радне способности за обављање судијске функције. Одређено је да тужили судијска функција престаје даном правоснажности те одлуке. Констатовано је да ће правоснажна одлука бити објављена у „Службеном гласнику РС“.

Против наведене одлуке тужила је изјавила приговор који је одбијен одлуком ВСС бр.-...-...../...-... од године.

Дана године председница О. с. у Н. С. је донела решење бр. Су В -...-.../... о престанку права и обавеза тужиле по основу рада у О. с. у Н. С. закључно са године. У образложењу решења је наведено да се решење доноси имајући у виду правоснажну Одлуку ВСС од године која је достављена туженој године, а којом је тужили престала судијска функција због трајног губитка радне способности за обављање судијске функције.

Р. ф. за п. и и. о. је дана 26. јула 2013. године донео решење бр.-.....-..... којим је одбио захтев тужиле за остваривање права на инвалидску пензију, јер је у спроведеном поступку утврђено, на основу налаза, мишљења и оцене бр. ... од 1. јула 2013. године, да у смислу члана 21. Закона о пензијском и инвалидском осигурању код тужиле не постоји потпуни губитак радне способности. Против поментуог решења тужила је изјавила жалбу које је одбијена решењем РФ ПИО од 7. новембра 2013. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд налази да тужбени захтев тужиле није основан. Овакав став прихвата и овај суд.

Наиме, према члану 57. Закона о судијама, судијска функција престаје на захтев судије, кад судија наврши радни век, кад трајно изгуби радну способност за обављање судијске функције, кад не буде изабран на сталну функцију или кад буде разрешен. Одлука о престанку судијске функције постаје правоснажна када је потврђена у поступку по приговору или истеком рока за изјављивање приговора ако приговор није изјављен.

Према члану 60. наведеног закона, судији престаје судијска функција када се на основу мишљења стручне комисије надлежног органа утврди да је због здравственог стања неспособан за вршење судијске функције.

Имајући у виду утврђене чињенице, те наведене одредбе Закона о судијама овај суд налази да је правилан став првостепеног суда да је оспорено решење правилно и на закону засновано, будући да престанком судијске функције због трајног губитка радне способности за обављање судијске функције (на основу правоснажне одлуке ВСС), тужила престаје да остварује права из радног односа која је остваривала као судија у О. суду у Н. С.

Када је реч о захтеву тужиле за враћање на рад, и овај суд, супротно наводима жалбе тужиле, налази да овај део захтева није основан, будући да је одбијен захтев тужиле за поништај решења којим судији, Р. Н., престају права и обавеза по основу рада у О. с. у Н. С., те нема основа за обавезивање тужене да тужиљу врати на рад. Из наведених разлога правилно је одбијен и овај део захтева тужиле.

Тужилца у жалби истиче да је тужена била дужна да јој пре доношења оспореног решења понуди распоређивање на друго радно место, позивајући се на одредбу члана 70. Закона о радним односима у државним органима.

Имајући у виду постављени тужбени захтев, овакви жалбени наводи нису утицали на другачије одлучивање.

Неосновано тужена оспорава одлуку о трошковима поступка будући да је у одговору на тужбу паушално поставила захтев за накнаду трошкова поступка али их није определила по врсти и висини нити је до завршетка расправљања које претходи одлучивању о трошковима поднела захтев којим је определила врсту и износ трошкова за које тражи накнаду, сходно одредби члана 163. ЗПП-а, те је побијана пресуда у делу одлуке о трошковима поступка правилна.

Сагласно наведеном, а применом одредбе чл.390 ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Снежана Кеџман

Напомена:

Рев 2 1902/2015 од 29.09.2016.године одбијена као неоснована ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 372/15 од 02.04.2015.године.

